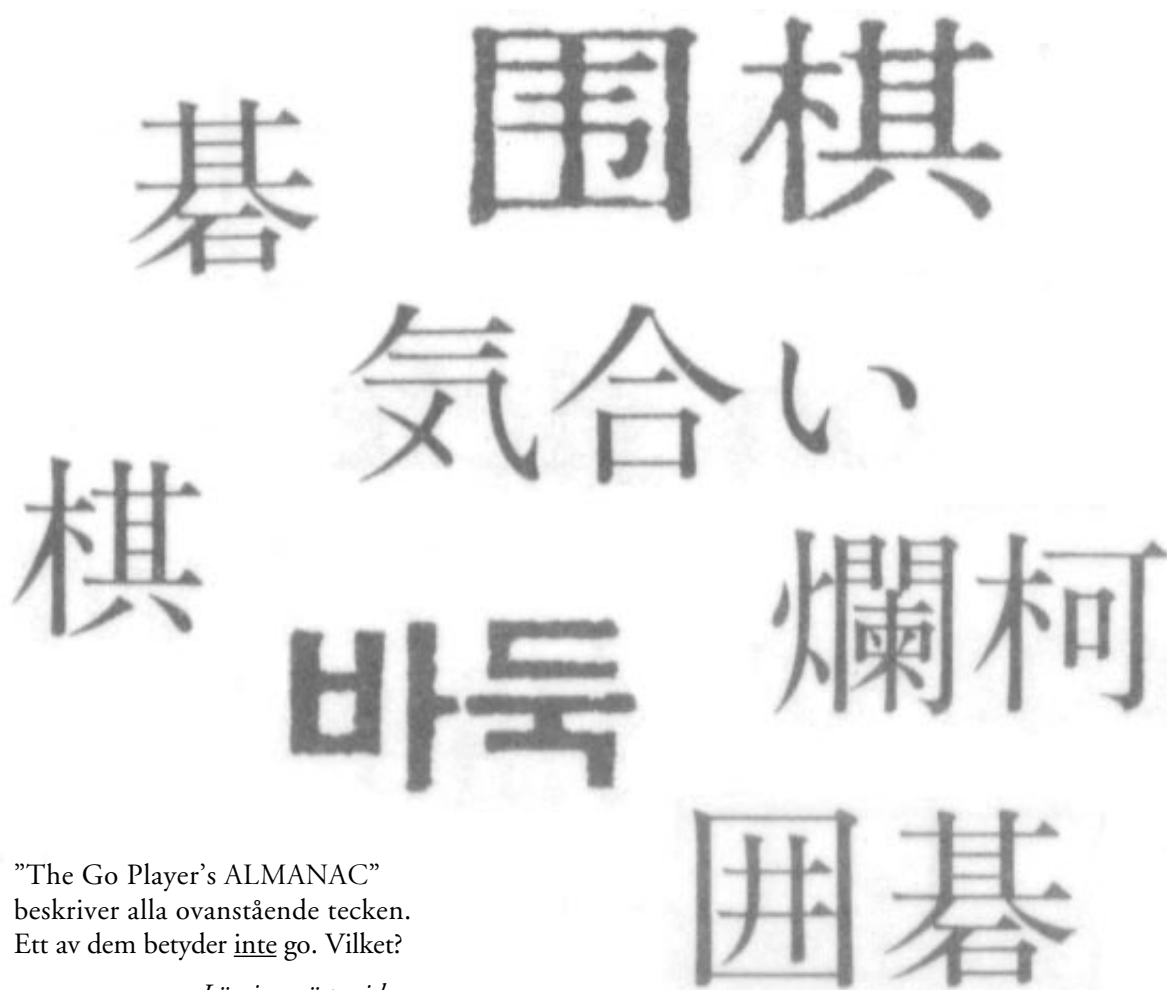

SVENSK-NORSK GO BLAD I/00

ISSN 1400-5263

"The Go Player's ALMANAC"
beskriver alla ovanstående tecken.
Ett av dem betyder inte go. Vilket?

Lösning nästa sida...

INNEHÅLL:

INBJUDAN TILL SM I VÄSTERÅS

NORDISKA MÄSTERSKAPEN

PÅL BERÄTTAR OM MÖTET MED VESA I NM

MINNEN FRÅN OITA

RESULTAT FRÅN VÄSTERÅS OCH OSLO

THE 16 TOP JAPANESE PLAYERS

10 PROBLEM

GO I KOREA

STOCKHOLM MOT MALMÖ PÅ NNGS

INBJUDAN TILL SVENSKA MÄSTERSKAPEN I GO

Västerås GO-klubb hälsar alla välkomna till SM 2000. Turneringen är öppen för alla spelare. Titeln Svensk Mästare tillfaller dock högst placerade svenska medborgare. I samband med turneringen hålls Svenska GO-förbundets årsmöte. Årsmötet hålls på söndag 11 juni efter fjärde rondan.

SPELPLATS

Internationellt Kultur- och Studiecetrum (IKS)
Narvavägen 63 Västerås
Telefon till spelplatsen: 021-128855

TIDSSCHEMA

Lör 10 juni	10:30-11:00	Registrering
	11:30	Rond 1
	15:30	Rond 2
Sön 11 juni	10:00	Rond 3
	14:00	Rond 4
Mån 12 juni	9:00	Rond 5
	13:00	Rond 6
	c:a 16:30	Prisutdelning

REGLER M.M

6 ronders MacMahon-turnering.
Japanska regler, komi 5,5.
80 minuter per spelare, därefter 15 stenar på 5 minuter.
Turneringsavgiften är 200 kr.

LOGI

Privat logi ordnas i mån av plats.
Säg till om logi i samband med anmälan.

MAT

Lunch och middag serveras i spellokalerna.
Det blir italiensk mat av hög kvalitet.
Vi räknar att alla äter lunch i spellokalerna.
Säg till om middag i samband med anmälan.
Lunch: 50 kr. Middag: 75 kr. Betalas vid registrering eller innan ronderna 3 och 5 startas.

ANMÄLAN

Sista anmälningsdag är onsdag 7 juni 2000.
Kontakta någon av följande:

Leif Pettersson
021-380570 hem
hemborg@telia.com

Krister Strand
021-125342 hem
021-150361 arb
krister.strand@norells.se

OMSLAGSBILDEN

FRÅN "THE GO PLAYER'S ALMANAC"

Wei-ch'i The chinese name for go
(written in the Wade-Giles romanization).
go The game of go. Igo is its formal name in Japan

kiai Fighting spirit. *Denna!*

ki The old name for go

Paduk The korean name for go (also pronounced 'baduk')

Ranka A literary name for Go. There is a legend of a wood chopper who came across two immortals playing go in a forest. He stopped to watch. When the game had finished his axe handle had rotted and he was over 100 years old. Ranka means 'rotted axe handle'.

Igo The formal name of go.

NORDISKA MÄSTERSKAPET

GUSTAV FAHL

Det blev Pål Sannes som fick ta med sig vandringspokalen från årets nordiska mästerskap (NM) som avgjordes i Stockholm i påskhelgen. Det var Norges första vinst i NM.

Tävlingen fick en spännande avslutning. Pål, Vesa Laatikainen och Matti Siivola delade på ledningen inför sista ronden. Där förlorade Vesa snabbt mot Harry Taari och länge såg det ut som om också Pål och Matti skulle kunna förlora sina partier. I så fall hade åtta(!) spelare slutat på samma MacMahon-poäng. Nu vann dock både Pål och Matti (Matti med en halv poäng) och Pål stod som slutsegrare med en SOS-poängs marginal.

Mycket starkt av Pål och Harry att vinna mot Vesa Laatikainen som ju tillhör toppskiktet i Europa.

Åtta finländare hade gjort resan över Östersjön och det allmänna omdömet var att de finska kyu-spelarna var starka i förhållande till sin ranking. Allra bäst lyckades Kare Jantunen som var ensam med fem poäng utanför toppgruppen.

Michael Yao spelade sin första turnering men kunde bara vara med i rond 4 och 5. Där tog han meriterande segrar mot Magnus Kylemark och Martin/Xiangdong Li. Hur stark är Michael?

Det uppstod diskussion när vi lät en spelare hoppa in i toppgruppen mitt i turneringen. Även om Michael deltog 'utom tävlan' (som icke-nordisk medborgare) så påverkar det ju lottning och SOS för övriga. Intresserade kan läsa mer om debatten på Svenskt go-diskussionsforum (<http://cgi.evensen.org/go/sgdis>).

Nästa år går NM i Danmark.

Pl.	Name	Str	Co.	MMS	1	2	3	4	5	6	Pt	SOS
1	Sannes, Pål	3d	NO	12	9+	4+	10+	3+	2-	8+	5	64
2	Siivola, Matti	5d	FI	12	3-	13+	9+	4+	1+	7+	5	63
3	Laatikainen, Vesa	5d	FI	11	2+	7+	5+	1-	11+	4-	4	66
4	Taari, Harry	4d	SE	11	10+	1-	14+	2-	12+	3+	4	63
5	Kylemark, Magnus	3d	SE	11	11+	12+	3-	8+	6-	14+	4	60
6	Yao, Michael	3d	SE	11	--	--	--	7+	5+	--	2	21
7	Li, Martin	3d	SE	10	8+	3-	11+	6-	10+	2-	3	64
8	Fahl, Gustav	2d	SE	10	7-	15+	12+	5-	9+	1-	3	61
9	Eckholm, Erik	3d	SE	10	1-	16+	2-	19+	8-	15+	3	60
10	Bäcklund, Staffan	2d	SE	10	4-	19+	1-	22+	7-	13+	3	58
11	Heshe, Thomas	5d	DK	10	5-	26+	7-	15+	3-	12+	3	57
12	Persson, Magnus	2d	SE	9	20+	5-	8-	13+	4-	11-	2	59
13	Andersson, Mikael	1k	SE	9	14+	2-	17+	12-	24+	10-	3	57
14	Bergsåker, Henric	1k	SE	9	13-	25+	4-	21+	20+	5-	3	54
	Zhang, Yatao	1k	SE	9	25+	8-	16+	11-	19+	9-	3	54
16	Gustavsson, Mattias	1k	SE	9	21+	9-	15-	20-	22+	24+	3	51
17	Strand, Krister	2k	SE	9	19-	29+	13-	25+	26+	20+	4	45
18	Jantunen, Kare	3k	FI	9	26-	27+	25+	23+	21+	19+	5	44
19	Hua, James	1k	SE	8	17+	10-	20+	9-	15-	18-	2	55
20	Gyulai, Niklas	1k	SE	8	12-	23+	19-	16+	14-	17-	2	52
21	Pettersson, Leif	1k	SE	8	16-	22-	23+	14-	18-	27+	2	49
	Savo, Markus	2k	FI	8	23-	21+	26+	10-	16-	25+	3	49
23	Solin, Niclas	2k	SE	8	22+	20-	21-	18-	27+	26+	3	46
24	Lindström, Sören	1k	SE	8	--	--	--	--	13-	16-	0	18
25	Martin, Per-Erik	1k	SE	7	15-	14-	18-	17-	28+	22-	1	50
	Boman, Tomas	2k	SE	7	18+	11-	22-	29+	17-	23-	2	50
27	Kohonen, Sari	4k	FI	6	31+	18-	28+	32+	23-	21-	3	42
28	Evensen, Pelle	4k	SE	6	29-	30+	27-	33+	25-	32+	3	34
29	Niemela, Aleks	4k	FI	6	28+	17-	33+	26-	30-	39+	3	33
30	Chang, Eddie	5k	SE	6	32-	28-	35+!	36+	29+	34+	4	27*
31	Ekstrand, Nicklas	4k	SE	6	27-	32+	--	--	--	--	1	11
32	Torikka, Mauri	5k	FI	5	30+	31-	34+	27-	33+	28-	3	32
33	Jonasson, Arndt	6k	SE	4	35+	39+	29-	28-	32-	38+	3	23*
34	Möller, Niklas	10k	SE	4	38+	37+	32-	39+	36+	30-	4	20
35	Karlsson, Peter	6k	SE	3*	33-	free	30-!	--	--	--	1	4
36	Gaebler, Thomas	8k	DE	3	37-	38+	39+	30-	34-	free	3	16
37	Demnert, Marcus	10k	SE	3	36+	34-	--	--	--	--	1	7
38	Siivola, Sinikka	9k	FI	2	34-	36-	--	--	39+	33-	1	7
39	Eriksson, Mikael	8k	SE	1	free	33-	36-	34-	38-	29-	1	17

PÅL BERÄTTAR OM MÖTET MED VESA I NM

SORT: PÅL SANNE 3D N

HVIT: VESA LAATIKAINEN 5D F

Litt underlig det hele. Jeg er aldri tidligere blitt blant de tre beste i Nordisk, og å gå helt til topps virket så usannsynlig at jeg ikke hadde skjenket det en tanke på forhånd. Men det er vel slik at bare man deltar mye nok skjer det før eller senere at man opplever en turnering hvor alt går ens egen vei...

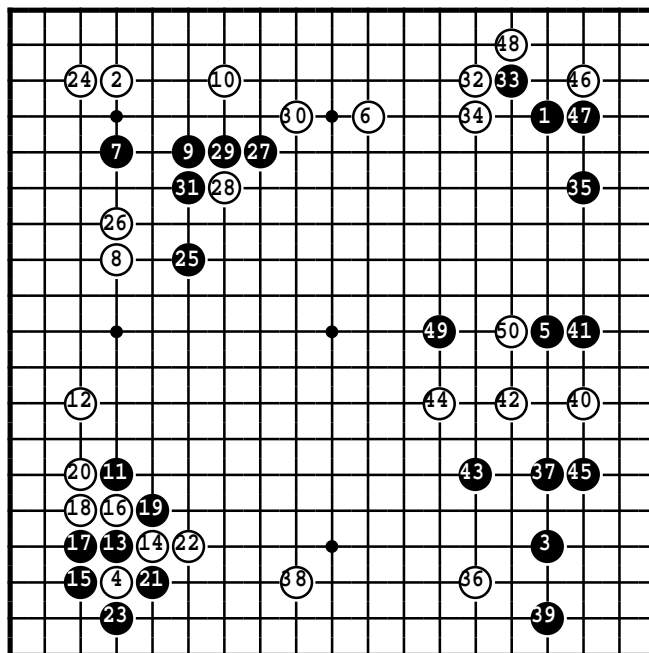
Partiet mot Vesa var neppe det beste jeg spilte i Nordisk, og garantert ikke det mest spennende - snarere tvert imot. Men jeg regner med at det er dette partiet de fleste vil se, det var jo Vesa som var den store favoritten.

Regner med at mange vil bli overrasket over å høre at dette faktisk er første gang i et turneringsparti at jeg som sort har begynt med å spille de to første trekkene på hoshi!

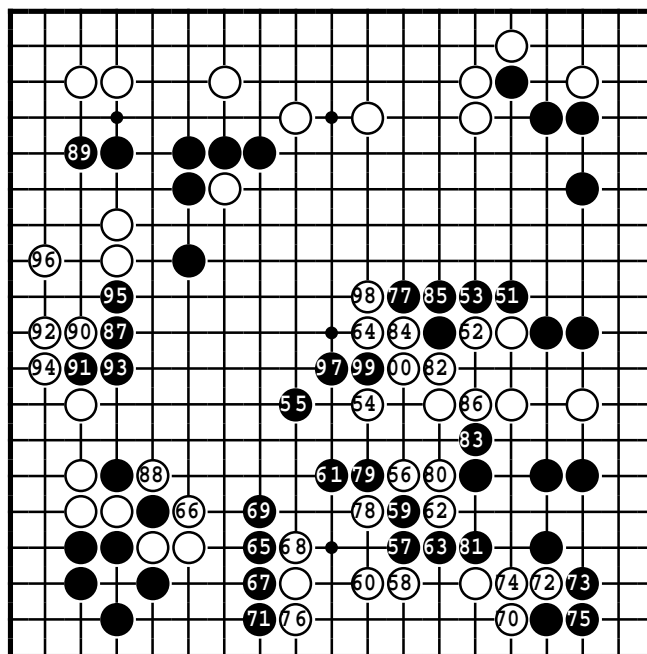
Vesa sa etter partiet at han angret invasjonen med hvit 40. Mente at en plass til venstre for 43 i stedet ville gitt et mer interessant parti for hvit. I tillegg karakteriserte han hvit 50 og 52 som "heavy". Han skulle utelatt disse og hoppet direkte til 54. Jeg kan dog vanskelig tenke meg at dette har hatt noen avgjørende innvirkning på utfallet av partiet.

Annerledes da med hvit 110; dette er utvilsomt det tapende trekket, med forbehold om at det kan finnes alternativer til 112. Vesa mente at partiet på dette tidspunkt var ganske jevnt, men selv har jeg svært liten tro på at jeg ville vært i stand til å hale i land dette om hvit hadde spilt 110 en plass til venstre. Hvilket da betyr at jeg må ha gjort svake trekk før dette! Leserne kan kanskje selv gjøre seg opp en mening om hvilke trekk dette kan være? Jeg nøyer meg med å nevne det jeg selv mener er den største feilen: sort 77 er for langsomt, bør være på 82 for å legge større press på hvits sentrumsgruppe.

Hvit resignerer etter trekk 177.

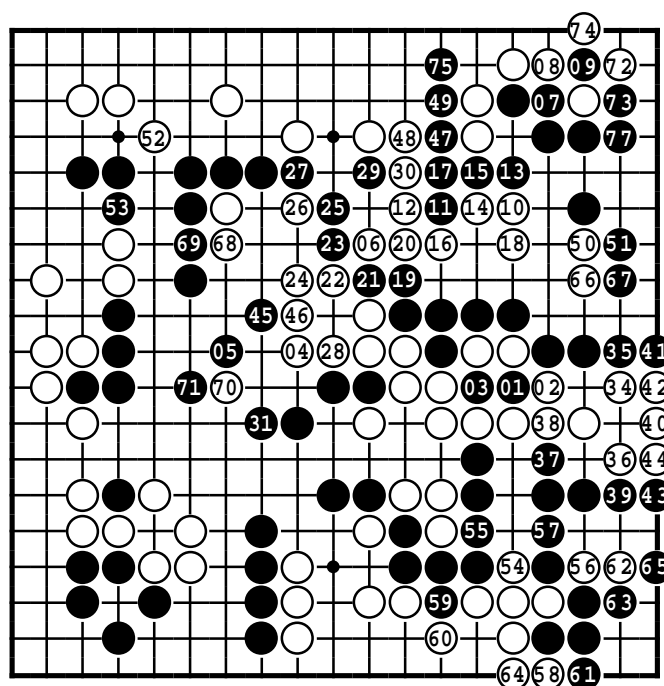
1-50

51-100

SEGRARE I NORDISKA MÄSTERSKAPEN

1979	Georg Frotzler	Danmark(?)
1980	Per-Inge Olsson	Sverige
1981	Frank Hansen	Danmark
1982	Ulf Olsson	Sverige
1983	Matti Siivola	Finland
1984	ingen tävling (?)	
1985	Mats Johansson	Sverige
1986	Ulf Olsson	Sverige
1987	Frank Hansen	Danmark
1988	Vesa Laatikainen	Finland
1989	Vesa Laatikainen	Finland
1990	Ulf Olsson	Sverige
1991	Ulf Olsson	Sverige
1992	Ulf Olsson	Sverige
1993	Matti Siivola	Finland
1994	Thomas Heshe	Danmark
1995	Olli Lounela	Finland
1996	Vesa Laatikainen	Finland
1997	Vesa Laatikainen	Finland
1998	Matti Siivola	Finland
1999	Vesa Laatikainen	Finland
2000	Pål Sannes	Norge

176 ko.
101-177

EGF DEVELOPMENT OF THE NUMBER OF MEMBERS OF THE EUROPEAN NATIONAL GO FEDERATIONS 1992 - 1999

based on the amounts of membership fees paid

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	99-92	new countries
Armenia						100	100	82	82	82
Austria	250	200	200	125	125	125	200	205	-45	
Belgium	100	100	100	100	100	100	100	104	4	
Croatia	100			100	100	100	102	102	2	
Czechia		100	100	150	150	135	150	153	153	
Czecho-Slovakia	100								-100	
Denmark	100	100	100	100	100	100	100	100	0	
Finland	100	100	100	100	100	100	100	100	0	
France	560	664	650	560	600	600	1000	1037	477	
Germany	1450	1465	1534	1563	1539	1559	1597	1588	138	
Great Britain	570	570	600	600	532	536	577	600	30	
Hungary	100	100	100	100	100	100	100	102	2	
Ireland	100	100	100	100	100	100	100	100	0	
Israel						100	100	102	102	102
Italy	120	120	120	120	120	150	200	205	85	
Lithuania					100				0	
Luxembourg	100	100	100	100	100	100	100	100	0	
Netherlands	930	930	930	912	940	930	888	888	-42	
Norway	100	100	100	100	100	100	100	100	0	
Poland	100	100	100	100	100	100	104	102	2	
Portugal			50	50	50	100	100	98	98	98
Romania	280	150	150	150	150	150	154	141	-139	
Russia	100	100	100	100	100	100	102	94	-6	
Slovakia		100	120	140	140	150	150	102	102	102
Slovenia	100	100	100	100	100	100	100	102	2	
Spain	100	100	100	100	100	100	100	102	2	
Sweden	120	100	100	100	100	100	100	102	-18	
Switzerland	150	150	150	155	100	103	104	140	-10	
Turkey				50	100	100	100	101	101	101
Ukrain	100	100	100	100	100	100	100	102	2	
Yugoslavia				50	100	100	100	102	102	102
total	5830	5749	5904	6025	6146	6338	6928	6956	1126	587

Remarks:

1. The payment 1992 is reported in multiples of 0,50 D-Marks (membership fees were 0,50 DEM/member, 50 DEM at minimum)
2. The payments 1993 - 1998 are reported in D-Marks (membership fees were 1 DEM/member, 100 DEM at minimum)
3. The payment 1999 is reported in multiples of 0,50 Euros (membership fees were 0,50 Euros/member, 50 Euros at minimum)

MINNEN FRÅN OITA

ERIK EKHOLM

Amatör-VM i go är förstås inte av samma tyngd som många andra världsmästerskap, eftersom inte ens vinnaren kan mäta sig med de bästa spelarna i världen. Trots detta, och trots att go är ett spel som är föga känt i vår del av världen, kan man som deltagare inte undgå att känna ett visst mått av stolthet över att ha fått uppdraget att representera sitt land, men också en viss tyngd av ansvaret att göra ett anständigt resultat.

Förväntansfull, men således inte utan en smula prestationsångest anträdde jag så resan till årtusendets sista amatör-VM. Via Amsterdam flög jag till Tokyo, där deltagarna strålade samman, registrerade sig och sov en natt, så mycket dygnsförskjutningen nu tillät. Morgonen därpå for vi ner till Oita - huvudort i "länet" med samma namn - beläget på den sydligaste av Japans stora öar, Kyushu. Eftersom den ligger på samma breddgrad som Nordafrika hade jag befarat en svårutjärdlig hetta, juni som det var, men en regnperiod hade just inletts, så det var mulet och en rätt behaglig sommarvärme rådde. Hotellet hade dessutom väl tilltagna klimatanläggningar.

I hopp om att slå allehanda rekord och dra uppmärksamhet till mästerskapet hade arrangörerna byggt "världens största" gobråde på 40x40 meter och även "världens längsta" gobord som bestod av 300 goban i en jättelång rad, uppställda i en väldig affärsalleri. Där fick vi tampas med gospelare från staden i alla åldrar. Mina motståndare utgjordes av en medelålders 2-danspelare som spelade väldigt raskt och en nioårig 5-danspelare som spelade mer eftertänksamt. Hur det gick? Jo, jag slog dem, tack och lov! En förlust mot en nioåring, 5-dan eller ej, hade nog inte varit det bästa sättet att bygga upp självförtroende inför VM-partierna. Andra möten med amatörspelare underbyggde intrycket att skandinavisk 2 dan svarar mot c:a 5 dan i Japan, även om det sades råda en del variation inom landet.

Dagen efter var det årsmöte, men det har beskrivits på annan plats. På eftermiddagen anordnades en vänskapsmatch mellan Japan och övriga världen. Japans rödvita fana försvarades av gospelande direktörer och fint folk från Oita medan "övriga världen" förstås utgjordes av oss VM-deltagare. Före sammandrabbningen höll Otake Hideo, VM:s huvuddomare, ett tal, där han bland annat sa, med adress till de japanska spelarna, att det viktigaste inte var att vinna, utan att

via "igo" förmedla vänskap och gästfrihet. Matchen vanns av övriga världen, men så knappt (31-24), att det kom Otake att undra om "Oita had unusually strong players or if they completely had forgotten their manners?".

Invigningsceremonin var den tilldragelse som skulle sätta den tydligaste prägeln av ståt och glans över mästerskapet. Iklädda våra bästa kostymer fick vi gå upp på en scen och skaka hand med vår till första ronden utsedda motståndare medan James Davies presenterade oss för det stora uppbåd av pressfolk, politiker samt givetvis goproffs och andra hedersgäster som trängdes i den stora praktsalen på hotellet. Det bjöds på ett oräkneligt antal läckra och konstfullt upplagda smårätter av skaldjur, fisk och kött samt soppor, drinkar och efterrätter, specialiteter från trakten ej att förglömma. (Vad sägs om rökt tonfiskshuvad?)

Nästa dag begynte allvaret. Spelet försiggick i en stor luftig sal. De 28 borden stod i fyra glesa rader och allt omslöt av ett rektangelformat långbord, utanför vilket nyfikna åskådare, funktionärer och mediefolk fick hållas. Varje rond inleddes ytterst formellt och högtidligt genom att Otake uttalade orden "Utför nigiri!" och ett tag därefter "Påbörja spelet!". Genom nigirin (att gissa om motståndaren håller ett jämnt eller udda antal stenar i sin hand) kunde någon alltså ha turen (?) att få svart i samtliga ronder.

En oväntad faktor var särskilt besvärande den första dagen: tevejournaler, något vi ju har föga vana med vid våra nordiska gotävlingar! De var rätt hänsynslösa: från ett par meters håll tände de en stark strålkastare och riktade den rakt i ansiktet på spelarna och filmade. (Sittande vid ett hörnbord och vänd utåt, som jag var i rond ett var jag extra utsatt.) Sedan väntade de tålmodigt på att man skulle göra sitt drag. Först då jag höll upp handen för att skärma av ljuset tycktes de inse att de kanske störde - eller tyckte de bara att jag blev ett olämpligt motiv? - och släckte motvilligt lampen och gick vidare. Lyckligtvis lugnade detta ner sig efter den första dagen, då de hade fått ihop sina film-snuttar att visa på nyheterna eller vad de nu skulle ha dem till...

Ett annat irritationsmoment var klockorna - de var förrådiska. De ljöd bara två gånger: när grundtiden var slut och när den olycklige hade förlorat på tid, något som ej sällan inträffade. De digitala klockorna höll själva reda på antalet stenar som återstod vid övertiden

(15 drag skulle göras på 10 minuter). Det vill säga - om man kom ihåg att trycka efter varje drag. För den som var i byo-yomi gällde det alltså att i eget intresse till att motståndaren tryckte på klockan var gång han gjorde ett drag, för annars skulle inte draget räknas och fler än 15 stenar skulle behöva spelas för att nå en ny period.

Vi spelade en rond på förmiddagen och en på eftermiddagen, fyra dagar i sträck. Lunchen intogs i salen bredvid och bestod av en för landet mycket typisk lunchlåda med kalla rätter och småplock i fyra fack. Smakerna var ovana, men det mesta var gott.

I detta rum gick det också att få höra proffsens kommentarer på våra partier. En lustig episod var när Otake såg på Matthew Macfadyens parti. Otake visade en variant och då undrade den skäggige britten: går det inte att spela så här istället? Sensei lade då ögonblickligen ut en lång variant som med ett elegant nät vederlade förslaget. Matthew undslapp sig då ett "He's quite strong.", vilket fick Otake att fara upp ur stolen (han är rätt kort, så Matthew, sittande, nådde honom till hakan) och ta tag i det lurviga huvudet och krama det hårt mot sitt bröst. Över huvud taget var Otake en riktig solstråle som med sin humor och värme verkligen höjde stämningen.

Helt apropå frågade John Power om jag hade lust att följa med på den middag Otake skulle bjuda på på kvällen. Självklart ville jag det. På kvällen travade vi - ett drygt tjugotal lyckligt utvalda - iväg genom Oita, med sensei själv i spetsen. Målet var en gammaldags japansk restaurang som hette "Mammas" (på japanska förstås) och drevs av en bastant kvinna som Otake tydligen kände sedan tidigare. Sittande på golvet kring ett hästskoformat bord trakterades vi ett stort antal traditionella rätter, många typiska för trakten: bland annat en speciell fiskart som folk från hela Japan reste till Oita för att avnjuta - rå förstås - doppad i en ljus soja uppiffad med några droppar limesaft. Vi fick resa oss upp en efter en och berätta lite om oss själva och om gospelets ställning i våra respektive länder. Sedan pekade vår värd ut personer som ombads sjunga något på sitt eget språk. Han tycktes utan problem komma ihåg varifrån alla kom, men det är kanske ingen svårighet för någon som säkerligen har memorerat otaliga gopartier. Sakén flödade och stämningen var hög.

Turneringen vanns av den blott artonårige sydkoreanen Yoo Jae-Sung, som vi säkert kommer att få höra mer av i framtiden. Japan kom tvåa och Nordkorea trea. Kinas sjundeplats förvånade. Bästa europé och tillika yngsta deltagare med sina femton år var Diana Köszegi från Ungern. Hon blev förstås medias gunstling. Norges Jie Lin Xia gjorde en strålande in-

sats med vinst över bland annat Gerlach, vilket räckte ända till en tiondeplats!

Vad beträffar min egen insats, så hade jag målsättningen att vinna tre partier, och ville därför till varje pris undvika att få en frirond. En frirond ger ju en poäng och därmed svårare motstånd framöver än en förlust, men den kan inte räknas som en vinst och man är ju där för att spela go, eller hur? Om jag bara kunde vinna första rondan, så skulle jag nog klara mig... Motståndaren att betvinga var indonesiern, men av en gojournalist fick jag höra att han hade varit med fyra gånger tidigare och att han var en stark 3-danspelare, så jag hade inga stora förhoppningar. Han tog mycket riktigt ledningen, men jag gnetade på, och i slutspelet knappade jag in så att läget blev mer oklart. Detta gjorde honom påtagligt nervös, och han började tänka längre och längre. Till slut signalerade klockan att han hade tänkt alltför länge, det vill säga: han förlorade på tid. Slutställningen var lite svårvärderad på grund av ett par halvstora koer, men jag fann senare att han ledde med 0,5 om han spelade enkelt och med 4,5 poäng om han spelade kompromisslöst. Det var inget kul sätt att vinna på förstås, men jag kunde inte låta bli att känna en behaglig lättnad - nu borde jag slippa frironden.

I andra rondan blev jag lottad mot Tysklands representant, den välkände Gerlach (med lottningsprogrammet). Han var givetvis flera nummer för stor för mig, något som borde tas hänsyn till vid lottningen. Inte förrän en 2-danspelare har 2-0 eller 3-0 borde han bli lottad mot en 6 dan, anser jag. Det var det enda av mina partier som skrevs upp (av en stackars man som med uttråkade suckar lät förstå att han funderade på hur han kunde varit så dum att inlåta sig till detta) så det finns att bese på webben. Christoph var generös nog att berömma en kombination där jag skar av stenar värda runt 30 poäng för honom, något han tydligen hade förbiset. Jag återgäldade artigheten med att säga hur imponerad jag blev av hur han kallblodigt gav bort dem istället för att ge sig in i en farlig och oviss strid.

Den tredje rondan, som jag har kommenterat på annan plats [i nr 3/99 red.anm.], var mot singaporianen. Jag förmådde undvika några större fadäser och presterade ett hyggligt parti, som jag får vara nöjd med.

Fjärde rondan var mot en viss Xin Wei, 6 dan, från Kanada. Han kom sedermera femma, så det är inte utan stolthet jag kan berätta att jag pressade honom en hel del de första 70 dragen. Att det inte bara är fåfång inbillning, tydde hans ansenliga tidsförbrukning och besvärade ansiktsuttryck på. Naturligtvis kunde jag

inte hålla i det, utan förstörde både mina eventuella chanser och det estetiska innehållet i partiet genom några ytterst pinsamma överspel efter 80:e draget. Usch ja!

I den femte rondan fick jag ta mig an den thailändske spelaren. Eftersom jag lyckats slå en 4 dan från Singapore, trodde jag att 4 dan i Thailand också var överkomligt. Han byggde moyo och jag reducerade vad som verkade lagom, men jag hade underskattat hans slutspel, så till slut hade jag 4,5 poäng för lite. När jag sedan såg honom slå bland annat Kasper Hornbaek, nu 6 dan, och samla ihop fem vinster, kändes förlusten mer uthärdlig. En intressant detalj: hans yrke var att åka runt på skolorna i sitt land och lära ut go till eleverna!

Till stort men för min SOS blev jag i den sjätte rondan nedlottad mot fältets svagaste spelare, en sympatisk 3-kyuare från Venezuela, vars enda poäng under tävlingen kom från frironden. Hon var tydligen ängslig för att jag skulle angripa hennes täthet, varför hon spelade flera drag så nära den som möjligt. Då insåg jag att jag utan risk kunde offra lite av min betänketid på att gå runt och fotografera spelet vid andra bord. Så hade jag då mina tre åstundade vinster, även om denna var i billigaste laget.

I den sjunde rondan blev jag satt mot Danek, 6 dan, från Tjeckien och han var precis så överlägsen som man skulle vänta sig. Trots att jag inte gjorde några direkta tabbar, var mina drag genomgående något mindre än hans och jag halkade obönhörligt efter. För att hitta ett lämpligt ställe att ge upp på, satsade jag slutligen på att döda en något svag grupp för honom, vilket givetvis var omöjligt.

Sista rondan innebar en reell möjlighet att bättra på resultatet. Försynen var nådig och gav mig en malaysisk 3-danare av kinesisk börd. Han sökte komplikationer, men jag släppte till en del poäng i utbyte mot en stor moyo. Han lyckades aldrig få moyon under kontroll, utan fick ge upp när han låg mer än tjugo poäng efter.

Eftersom man som VM-representant inte bara spelar för sin egen räkning, utan också på sätt och vis för sitt lands ära och för alla gospelare där hemma, så kändes det väldigt skönt att kunna åka hem med fyra vinster i bagaget, även om SOS:en bara räckte till en anspråkslös 33:eplats bland de 55 deltagarna.

På väg från Oita stannade vi till vid ett apberg. Ett stycke av en frodigt prunkande bergsslänt hade hägnats in och hyste nu runt 1700 makaker. Djurparken var ovanlig så till vida att besökarna promenerade

runt i själva området och hade apor kring sig överallt. Därefter tog vi farväl av dem som skulle åka direkt till Tokyo och vidare hem. Kvar var de 22 personer som var inbjudna till en gofestival i den lilla bergsbyn Takamori av dess goälskande borgmästare. Takamori låg verkligen ute på landet, mildt från kusten, 700 meter över havet i resterna av en uråldrig vulkankrater nedanför en långt ifrån avsomnad vulkan vid namn Aso.

Vi togs emot med olika traditionella uppträdanden, saké och allehanda maträtter. Låt mig passa på och säga några ord om den japanska maten. Naivt nog trodde jag att jag någorlunda "kunde" japansk mat efter att ha betat mig igenom matsedlarna på en del japanska restauranger i Sverige, men resan visade att japansk mat kan vara långt mycket sällsammare än så. Rå fisk har jag inget emot, tvärtom, men råa maneter, märkliga sötsliskiga degklumpar och ägg kokta i beskt te tills vitan var brun och guln ärggrön rakt igenom, kräver nog en del tillvänjning för att uppskatta till fullo. För att inte skrämja upp Staffan alltför mycket inför nästa år bör tilläggas att det mesta var gott, ja till och med läckert, och givetvis alltid vackert upplagt.

Vi var där i egenskap av gospelare för att spela med skolbarnen. Yasuda, 9 dan, hade undervisat atari-go på skolorna, så alla eleverna kunde spela åtminstone litegrann. Vi tog oss an barn i alla åldrar och styrkor. En del kunde inte se när de låg i atari; någon gav självaste Gerlach, 6 dan, en god match utan förgåva. Det för mig mest minnesvärda torde ha varit partiet där jag gav nio stenar till en treåring - ja, hon var faktiskt tre år! Hennes drag var konsekventa och rimliga och jag bedömde att hon var åtminstone 20 kyu. Trots att jag spelade snabbt hade hennes mor fullt sjå med att hålla dotterns uppmärksamhet riktad mot spelet. Efter knappt hundra drag somnade hon slutligen och modern ursäktade sig generat med att dottern brukade sova middag vid den tiden. Jag försäkrade att det inte gjorde något, att jag fått ett minne för livet och att hennes dotter var helt makalös.

Tillsammans med spelarna från Tjeckien och Thailand gjorde jag ett heldagsbesök på en intagande liten skola med 40 elever från klass 1 till 6. Lärarna hade påpassligt utnyttjat vårt besök i undervisningen. Eleverna hade bland mycket annat fått göra grupparbeten om våra respektive länder och jag fick svara på frågor om Sverige - allt från hur vi firar midsommar till vilka djur vi har och hur kallt det blir om vintern.

Vi bodde två nätter hos var sin värdfamilj. Detta var förstas en oskattbar erfarenhet eftersom den gav en så nära inblick i hur den japanska vardagen kan se sig. "Min" familj bodde på en gammal gård på landet där

det gamla, enkla och nedgångna stod i bjärt kontrast till moderna elektroniska "leksaker" och en toalett med avancerade spolfunktioner. Mina värddar - herr och fru Saeki med son och dotter, farmor och farfar samt en golden retriever - tog mycket väl hand om mig och hade många frågor på en ganska knapp men tillräcklig engelska om hur det var i Sverige, det där landet så långt, långt borta. Ingen i familjen spelade go, och för mig var det oklart om de ställde upp som värdfamilj för att vara patriotiska mot bygden eller om det främst var nyfikenheten som drev dem. Den märklige främlingen visades i alla fall stolt upp en kväll inför inbjudna vänner och bekanta. Kom ihåg att detta var långt ute på landet, och fjärran besök var något sällsynt och mycket exotiskt.

Via besök vid en pyrande vulkan, gick resan tillbaka till Tokyo, där spelarnas vägar slutligen skildes. Efter en dags snabbturistande i den varm-fuktiga huvudstaden, där jag togs väl om hand av Magnus Back, gospelare i forskingringen, vände jag tillbaka till den nordiska midsommaren med många oförglömliga intryck och med vänner för livet.

THE 1 DAN TO 9 DAN GAP

A fascinating test of the gap between 1-dan and 9-dan professionals was concluded recently and suggests that it is close to three stones. The newspaper Go Weekly sponsored a series of games between newly qualified 1-dans and players at 7-, 8- and 9-dan level, well known names though not any of the perennial title winners.

The series began with an even game but with Black receiving 5 points komi. The arrangement was that the handicap would be adjusted up or down 2.5 points according to the result of each game, 10 points komi being replaced by one stone.

In the first game O Meien 9-dan beat Shuto Shun.

In Game 2, Black receiving 7.5 komi, Tokimoto Hajime 8-dan beat Mochizuki Ken'ichi.

In Game 3, Black taking two stones, Yamamori Tadanao beat Michael Redmond 8-dan.

In Game 4, with the handicap back to 7.5 komi, Awaji Shuzo 9-dan beat Mannami Kana.

In Game 5, Kato Atsushi 7-dan, giving two stones, beat Iwamaru Taira.

In Game 6, with the handicap set at 2 stones and Black receiving 2.5 points komi, Yo Kagen 8-dan beat Shibusawa Machiko.

In the final game, with a handicap of 2 stones and 5 komi, Rin Kanketsu beat Miyazawa Goro 9-dan.

OSLO OPEN

Pl.	Name	Str	MMS	1	2	3	4	5	Pt	SOS
1	Flood, Jostein	5d	36	4+	2+	3+	5+	7+	5	169
2	Xia Jie-Lin	5d	35	3+	1-	4+	6+	5+	4	168
3	Sannes, Pål	3d	33	2-	5+	1-	7-	6+	2	168
4	Kong Fan-Nian	4d	32	1-	7-	2-	-	-	0	167
5	Ofstad, Morten	1d	32	6+	3-	free	1-(2)	2-(2)	2	162
6	Vestgården, Øystein	4k	27	5-(4)	free	7-	2-(6)	3-(5)	1	140
7	Seehusen, Fredrik	12k	22	free	4+(12)	6+(7)	3+(11)	1-(13)	4	106

Noen av partiene ble spilt med forgave basert på forskjell i MMS. Antall stener mottatt av den svakere spilleren i disse forgavepartiene er gjengitt i parentes.

VÄSTERÅS OPEN

Pl.	Name	Str	Cl.	MMS	1	2	3	4	5	Pt	SOS
1	Fahl, Gustav	2d	Sto	30	3+	10+	5+	2+	6+	5	136
2	Jin Li	3d	Vås	28	4+	5-	7+	1-	3+	3	140
	Sannes, Pål	3d	Osl	28	1-	8+	4+	5+	2-	3	140
4	Ofstad, Morten	1d	Osl	28	2-	9+	3-	7+	5+	3	136
5	Ekholm, Erik	3d	Sto	27	6+	2+	1-	3-	4-	2	141
6	Bäcklund, Staffan	2d	Sto	27	5-	7-	10+	9+	1-	2	136
7	Bergsåker, Henric	1k	Sto	27	11+	6+	2-	4-	12+	3	135
8	Andersson, Mikael	2k	Upp	27	17+	3-	14+	11+	9+	4	129
9	Gyulai, Niklas	1k	Lin	26	13+!	4-	11+	6-	8-	2	134
10	Martin, Per-Erik	1k	Upp	26	14+	1-	6-	12-	16+	2	132
11	Pettersson, Leif	1k	Vås	26	7-	15+	9-	8-	14+	2	130
12	Farneback, Gunnar	3k	Lin	26	18+	16+	15+	10+	7-	4	126
13	Thulin, Mikael	1k	Upp	26	9-!	-	-	-	-	0	122
14	Boman, Tomas	2k	Lin	25	10-	17+	8-	18+	11-	2	127
15	Solum, Patrik	2k	Söd	25	16+	11-	12-	20-	22+	2	124
16	Strand, Krister	2k	Vås	24	15-	12-	19+	21-	10-	1	124
17	Howlden, Andy	2k	Vås	24	8-	14-	18-	-	-	0	122
18	Yang Hongliang	3k	Vås	24	12-	19+	17+	14-	20-	2	121
19	Vestgården, Øystein	4k	Osl	22	20+	18-	16-	22-	21-	1	115
20	Chang, Eddie	6k	Sto	22	19-	21-	22+	15+	18+	3	106
21	Karlsson, Peter	8k	Sto	22	22+	20+	free	16+	19+	5	104
22	Alfredsson, Mattias	10k	Lin	17	21-	free	20-	19+	15-	2	93

THE 16 TOP JAPANESE PLAYERS

ETT PERSONLIGT URVAL GJORT AV AMERIKANEN SAM SLOAN.

Cho Chikun, 9-dan

Otake Hideo, 9-dan

Hiroaki Toono, 9-dan

Rin Kaiho, 9-dan

Kobayashi Koichi, 9-dan

Kunihisa Honda, 9-dan

Masaki Takemiya, 9-dan

Kato Masao, 9-dan

Naoto Hikosaka, 9-dan

Norimoto Yoda, 9-dan

O Rissei, 9-dan

Kobayashi Satoru, 9-dan

Kataoka Satoshi, 9-dan

Yoshio Ishida, 9-dan

Ryu Shikun, 7-dan

Kimio Yamada, 7-dan

THE MAJOR TITLES

23rd Kisei O Risei defeated Cho Chikun 4-2 on March 9, 2000

Winner's purse: 33,000,000 yen

24th Meijin Cho Chikun defeated Yoda Norimoto 4-1 on October 21 1999.

Winner's purse: 28,000,000 yen

53rd Honinbo Cho Sonjin defeated Cho Chikun 4-2 on July 6, 1999.

Winner's purse: 25,000,000 yen

37th Judan Kobayashi Koichi defeated Nakano Hironari 3-0 on April 6, 2000.

Winner's purse: 10,800,000 yen

24th Tengen Kobayashi Koichi defeated Kudo Norio 3-0 on November 18, 1999.

Winner's purse: 10,400,000 yen

46th Oza O Rissei defeated Cho Chikun 3-1 on December 9, 1999.

Winner's purse: 10,400,000 yen

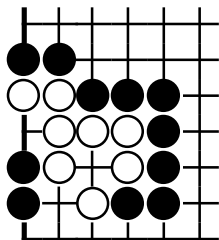
23rd Gosei Kobayashi Koichi defeated Yoda Norimoto 3-2 on August 26, 1999.

Winner's purse: 6,400,000 yen

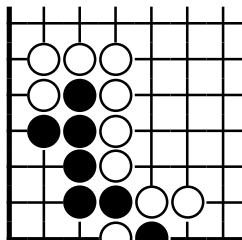
10 PROBLEMER

PÅL SANNES

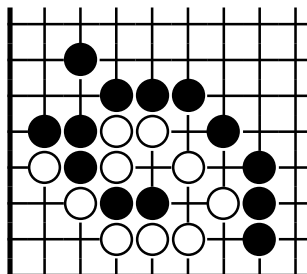
Først 5 oppvarmingsproblemer. Sort i trekket i alle.

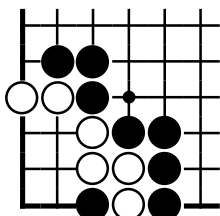
1

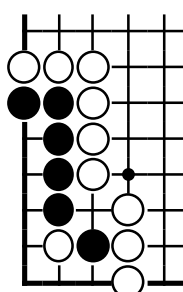
2

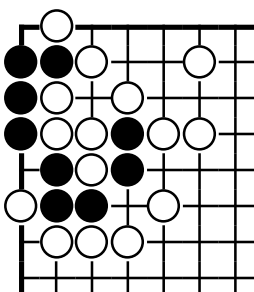
3

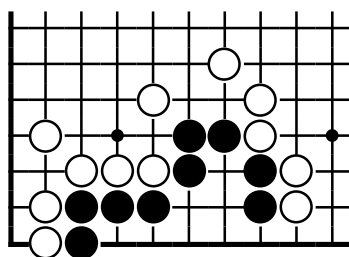
4

5

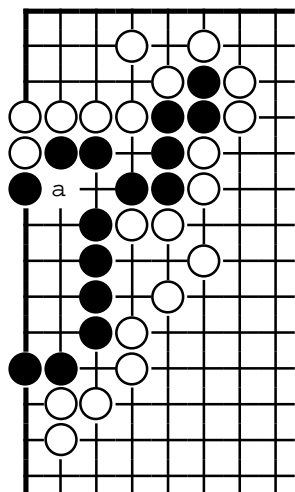
Problem 6.
Sort trekker og lever.

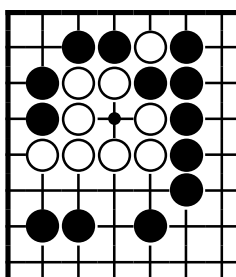
Problem 7.
Hvit trekker og dreper.

Så 5 problemer fra den nylig utkommede "Capturing stones, Sacrifice Techniques", volum 2 i "The Art of Go Series" (Yutopian Enterprises). Dette er en bok jeg ikke tør anbefale for kyu-spillere, ettersom vanskelighetsgraden på problemene i denne boka gjennomgående ligger over de i volum 1 i denne serien: "Connecting Stones", omtalt i Svensk Norsk Go Blad 1/98.

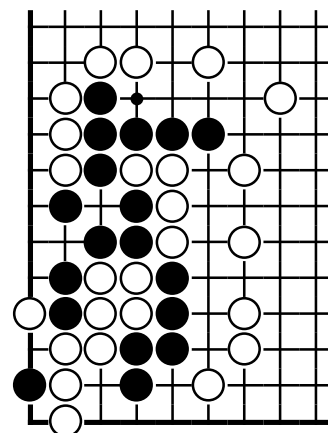
Men for alle dan-spillere er dette et "must". For det er utvilsomt nyttig trening å drille inn de teknikkene som presenteres her. Og ikke minst: dette er virkelig underholdende problemer!

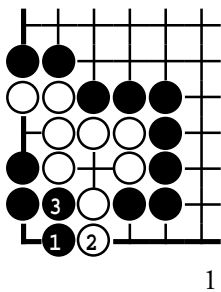
Problem 8. Hvit trekker.
Spørsmålet er hva som skjer hvis
hvit kutter på a.

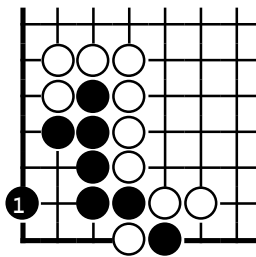
Problem 9. Hvit trekker.
Kan hvit leve her? Dette
problemet er vanskeligere
enn det ser ut.

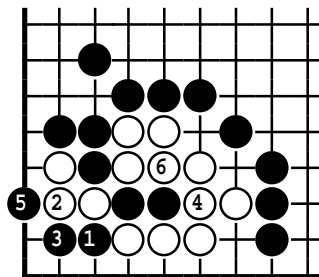
Problem 10. Hvit trekker og dreper.
Denne her måtte jeg bare ha med!

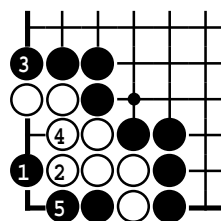
1

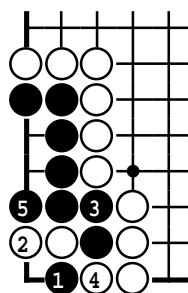
2

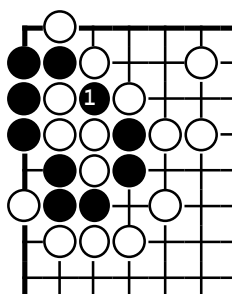
3. Lägg 7 mellan 1 och 6.

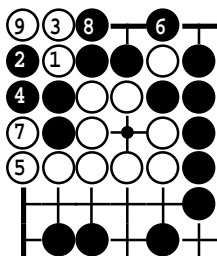

4

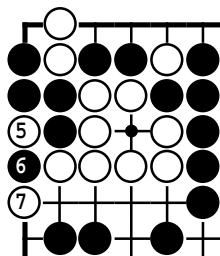

5

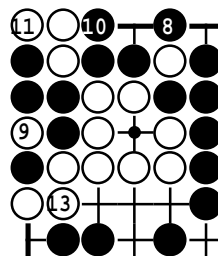

9A

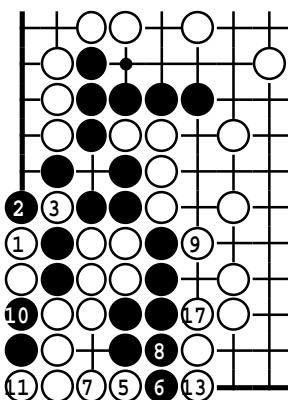
9B

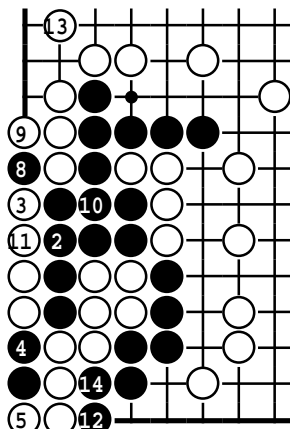
9C 12 "under the stones".

Løsning 9 Dette ser lett ut: etter hvit 1 og 3 har sort store problemer med å sette de to hvite stenene på atari. Men sort 4 vil jeg tro kommer som et sjokk for mange. Etter sort 10 "under the stones" er hvit død.

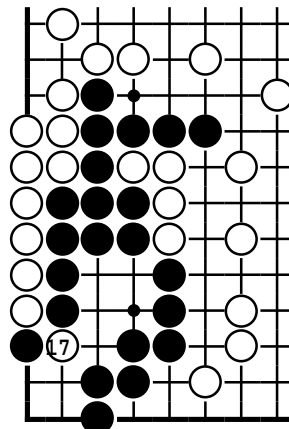
Så da er det ikke noe håp for hvit? Jo, hvit skal spille 5 som her i 9B. Sort må utkjempe denne koen, ellers lever hvit som vist i diagram 9C.

10A 4 nedanför 3.
12 på 10.
14 på skrått til höger om 10
15 ovanför 10
16 på 1.

10B 6 på 4
7 nedanför 4
15 på 8
16 på 4.

10C

Løsning 10 For hvit 1 er det ikke noe valg. Hvis sort svarer med 2, får vi et "capture race" som hvit vinner med et trekk.

Den virkelig spektakulære varianten får vi hvis sort velger å svare med 2 her. Med sort 16 fanger sort intet mindre enn 10 hvite stener. Men er det nok til å sikre to øyne?

Nei, sort er død etter hvit 17!

KOMI 6.5

The Japanese have now begin experimenting with 6.5 points komi. The journal Shukan Go (Go Weekly) is sponsoring a Heisei Golden Trio League (Heisei is the current era), involving the players Yamashita Keiogo 6-dan, who starts as favourite, Hane Yasumasa 7-dan and Takao Shinji 6-dan.

The Japanese misuse the English word "league" to mean a round-robin or all-play-all tournament. Games will be played at fortnightly intervals, so it will be some time before an assessment is made, but the Japanese appear to believe that the 6.5 komi as used in most tournaments now in Korea is proving to be still favourable for Black there.

DEN KOREANSKA GO-EXPLOSIONEN

BASERAT PÅ ARTIKLAR AV OSHIMA MASAO I GO WEEKLY

Utan tvivel har Korea varit den dominerande nationen i internationell go under 1990-talet. Och allt talar för att denna topplacering kommer att fortsätta in i 2000-talet.

TIO ÅR AV DOMINANS

“Skymning i Japan”, “Gryning i Kina”, “Trio garanterar tio års dominans för Korea”. Detta var rubriker i en specialrapport om internationell go i en koreansk dagstidning i november 1997.

Koreanernas tro på att de kommer att fortsätta dominera internationell go baseras inte bara på deras spektakulära framgångar hittills, utan också på spelets extraordinära popularitet i landet.

Det har varit tre stora “boomar” i koreansk go som har tagit spelet från att ha varit ett relativt okänt tidsfördriv till toppen av fritidsaktiviteter. Dessa är:

- Den första boomen, när Cho Chikun vann den japanska Kisei och Meijintiteln samtidigt 1983.
- En andra boom, när Cho Hoon-Hyun vann den första Ing-cupen 1989.
- Lee Chang-ho's framträdande och hans succé i internationella go-turneringar.

Resultatet är att go, eller Paduk (eller Baduk) som är dess koreanska namn, nu är den populäraste hobbyn bland koreanska män. Korea kan skryta med över 9 miljoner gossar vilket motsvarar en fjärdedel av invånarna. En siffra som inget annat land kan mäta sig med. (I Japan är den gängse uppskattningen för de tre senaste decennierna 10 miljoner men detta verkar överskattat, och även om det stämmer motsvarar detta bara en tolfedel av befolkningmängden.) De utomordentliga resultat som presterats av de koreanska toppspelarna, varav en del fortfarande är tämligen unga, ger sannerligen stöd för dagstidningens förutsägelse om tio års dominans. Koreanerna har ytterligare en god anledning att vara optimistiska inför framtiden.

Under mitten av nittio-talet inträffade en extraordinär boom inom barn-go. År 1998 fanns det 1500 go-skolor för barn med uppskattningsvis 100000 elever. I Korea låter föräldrarna sina barn i förskoleåldern gå i go-skola för att det är allmänt känt att det ger stora utbildningsmässiga fördelar speciellt vad gäller utvecklandet av koncentrationsförmåga och abstrakt

tänkande. De flesta elever i “junior high” och “high school” koncentrerar sig på inträdesproven för högre studier, Korea liknar Japan på detta vis, men en del blir inseis vid Hanguk Kiwon. 1999 studerade 220 insei där.

Hundratusen grundskolelever är en mycket stor spelaresurs att hämta talanger ur. Detta hjälper till att förklara den extremt höga nivån på inseigruppens styrka. De trettio bästa sägs kunna spela mot spelare som Lee Chang-ho och Yoo Chang-hyuk med bara svart som handikapp och de nyblivna proffsen tycks vara extremt starka.

MED TYNGDPUNKTEN PÅ INTERNATIONELLA TURNERINGAR

En av de avgörande skillnaderna mellan Japan och Korea är vikten man lägger vid internationella turneringar. Om man tittar på listan över prispengar för koreanska inhemska och internationella turneringar så är skillnaden slående. Den främsta internationella turneringen Samsung Cup har ett förstapris på 300 miljoner Won. Den främsta inhemska turneringen är Wangwi-titeln med ett förstapris på 30 miljoner Won, endast en tiondel! [1 miljon Won är cirka 8200 SEK]

Det finns för närvarande bara tre korea-sponsrade internationella turneringar att jämföra med 14 inhemska. Men att vinna Samsung Cup är i själva verket värt 50% mer än att vinna alla fjorton inhemska titlar. (I realiteten vinner Lee Chang-ho lejonparten av dem men det är en annan historia.) 1997 monopoliserade tre spelare de inhemska titlarna: Lee (10), Cho Hoon-hyun (3) och Yoo Chang-hyuk (1). Men många av de nya unga stjärnorna inom koreansk go lyckades trots detta vinna avsevärda prispengar genom framgångar i internationella turneringar.

PROFFS I KOREA

Hanguk Kiwon är den enda proffsorganisationen i Korea. Den instiftades 1954. Den 31 mars 1999 hade den 166 medlemmar med följande fördelning:

1 dan	24
2 dan	18
3 dan	16
4 dan	20
5 dan	15
6 dan	24
7 dan	18
8 dan	11
9 dan	20

Till exempel tjänade en 24-årig 5-dan vid namn Kim 28 miljoner Won genom att vinna tre partier i den andra Samsung Cup. Koreanska sponsorer började instifta internationella titlar efter att Cho Hoon-hyun vann den första Ing-cupen 1989. 1992 konverterades Tong Yang Securities Cup till en internationell turnering. Den följdes av en lagtävling SBS Jinri Cup och en turnering för kvinnor Bohai Cup. 1996 slog sig två stora konglomerat samman och instiftade LG Cup och Samsung Cup.

Oshima Masao gör ingen jämförelse med Japan men läsarna kanske ändå är intresserade. Fujitsu Cup, Japans enda internationella turnering, hamnar på fjärde plats i prispengar med 20 miljoner Yen [1 miljon Yen är cirka 84000 SEK] efter Kisei med 33 miljoner, Meijin 28 miljoner och Honinbo 25 miljoner. I själva verket är en inhemsk japansk titel värd mycket mer för att det finns avsevärda ersättningar för varje spelat parti och man är garanterad minst en andraplats nästföljande år. Så i valet mellan en internationell turnering eller någon av de tre stora inhemska turneringarna så skulle de flesta japanska spelare välja de senare. När han var Kisei och Meijin visade t.ex. Kobayshi Koichi litet intresse för internationella turneringar.

POPULÄRT BÅDE BLAND BARN OCH FÖRÄLDRAR

Den explosionsartade utvecklingen av barn-go i Korea kom igång på allvar i och med Lees framträdande, det främsta underbarnet i go-historien. Tidigt 1990 startade Lee som då fortfarande gick i "high school" sin karriär genom att vinna Top Position titeln som 15-åring. En bedrift som väckte ett intensivt medialt intresse för Lee och go. Plötsligt ville alla bli en ny Lee Chang-ho.

Lika viktigt är att go uppfattas väldigt positivt av föräldrar i Korea. Detta är något av en "kappvändning". Cho Nam-chul, grundare av Hanguk Kiwon hade att kämpa mot vitt spridda fördomar om go som ett hasardspel.

Go är allmänt ansett att ha följande goda egenskaper:

1. Koncentration
2. Logik
3. Förmåga att resonera
4. Idoghet
5. Tidig intellektuell utveckling
6. Gott uppförande

De flesta föräldrar som låter sina barn gå i go-skola föreställer sig inte en framtid som go-proffs för dem. Utöver detta är go socialt erkänt som en meningsfull fritidssysselsättning.

ATT BLI PROFESSIONELL SPELARE

1983 när jag [Oshima] besökte Korea fanns det 50 insei på Hanguk Kiwon. När jag återvände för mate-

UTLÄNDSKA MEDLEMMAR I HANGUK KIWON

1998 blev en 17-årig taiwanesisk flicka Zang Zhengping den första utlänningen att bli proffs i Korea genom att vinna en turnering för kvinnor. (Samtidigt blev hon Taiwans första kvinnliga proffs.)

En del etablerade proffs har blivit gästmedlemmar vid Hanguk Kiwon. Wu SongSheng 9 dan från Kina var medlem under tidigt nittital.

Janice Kim från USA kvalificerade sig som shodan hos Hanguk Kiwon 1987. Jimmy Cha 4 dan, som har blivit amerikansk medborgare fortsätter att vara medlem. Rui Naiwei och Jiang Zhujiu är gästmedlemmar nu.

Förra året blev Svetlana Chikchina och Alexander Dinnerstein från Ryssland de första västerländska insei i Hanguk Kiwon.

rial till den här artikeln i slutet av 1987 fann jag att antalet hade ökat till 160. Som jämförelse har Nihon Ki-in totalt 82 insei i Tokyo, Osako och Nagoya. De 100 bästa koreanska insei är indelade i 10 grupper efter styrka. Grupp ett till sex är klass A för vilka den övre åldersgränsen är 18 år. De andra fyra är klass B med en övre åldersgräns på 15 år. Detta betyder att om du inte når klass A innan du fyllt 16 år så får du se dig om efter en annan karriär. Alla tio grupperna tävlar i månadslånga ligor. Partierna spelas under helgerna. De fyra bäst placerade avancerar en grupp och de fyra sämsta flyttar ned en grupp. De övriga 60 spelarna spelar i en tremånaders tävling enligt Swiss systemet. De tolv bästa går upp till grupp tio, men bara fyra i taget så det tar tre månader för utväxlingen. Det finns tre sätt att bli professionell shodan. Det första är att ta första eller andra plats i en turnering endat öppen för insei. Det andra är en öppen turnering som hålls två gånger årligen där även amatörer ges chansen att delta. Det finns ingen åldersgräns för amatörerna men på senare tid har inseierna varit så starka att amatörerna inte haft mycket till chans. Ettan och tvåan kvalificerar sig, så fyra personer blir professionella varje år på detta sätt. Det tredje sättet är att vinna en turnering för kvinnor som hålls två gånger om året.

DEN KOREANSKA GOPOPULATIONEN

Att uppskatta antalet goentusiaster i ett land är svårt. I Japans fall tror jag att ett bra sätt att få en uppfattning är tittarsiffrorna för NHK:s goprogram på Söndagar. Jag erinrar mig att denna siffra var 3% vilket skulle motsvara 3 miljoner personer. Angående Kina så har jag ingen aning. Direktsända program från internationella turneringar i Kina har lockat 9-siffriga tittar-

skaror. Men sannolikt är bara en minoritet av dessa verkligen gospelare. En undersökning gjord av en koreansk gotidning i april 1997 visade att 50,6% av vuxna män kunde spela go och 7,8% av vuxna kvinnor. Detta ger en gopopulation på ungefär 9 miljoner. Denna summa som inte ens inkluderar barn skall jämföras med en befolkning på 44 miljoner. Gospelare i Koreas grannländer kan bara sucka av avund. Frågan är varför go har kunnat bli så populärt i Korea. En viktig faktor är värnplikten. Alla manliga studenter måste göra tre år och två månaders värnplikt. Överaskande många män säger att de lärde sig spela go i armén, och många vid Hanguk Kiwon betonar detta. Varje arméenheter har ett rum för gospelande och gott om goutrustning.

UTVECKLINGEN DE SENASTE ÅREN

KOREANSK GO RIDER UT STORMEN

De ekonomiska krisen som började 1996 kastade sin skugga även över go-scenen. Detta följde efter en period av stark go-expansion. 1996 instiftades två internationella turneringar Samsung och LG Cup. Entusiasmen spred sig till de inhemska turneringarna som fick ytterligare sponsorer och höjda prispengar. Allt ändrades med den ekonomiska nedgången och världsbankens ingripande. Till och med Koreas största företag och konglomerat fann sig i djup finansiell kris. Dessutom rasade värdet på Wonen. Med tanke på situationens allvar får man kanske anse att go kom lindrigt undan. Den enda professionella turneringen som ställdes in var SBS Jinro Cup. Företaget Jinro hade en dominant ställning på marknaden för försäljning av en sorts destillerad dryck (den japanska versionen är känd som Shochu). De tog ett oöverlagt beslut att ge sig in i ölmarknaden samtidigt som konkurransen inom denna plötsligt ökade och de blev indragna i ett kostsamt priskrig. Hanguk Kiwon hittade dock nya sponsorer så denna turnering kommer att fortsätta med samma lagformat men under ett annat namn. I november 1997 genomgick valutan en kris just som Kobayashi Satoru och Lee Chang-ho möttes i finalen i 2:a Samsung Cup. När Kobayashi kom till Seoul för att spela titelmatchen var växelkursen en yen till sju won. Men under matchens gång föll den till en yen till fjorton won. Spelet i sig själv har inte förlorat något i popularitet hos befolkningen, och toppspelarna fortsätter att leva

upp till förväntningarna hos fansen. Så när den koreanska ekonomin återhämtar sig kan vi ännu få se en ytterligare expansion i go-sponsringen.

JU LÄGRE DAN DESTO STARKARE

Nuförtiden sägs det ofta att de nya proffsen vid Hanguk Kiwon är väldigt starka och att unga låg-dan spelarna är mycket starkare än många av deras högre rankade äldre kollegor.

I den första rondan av kvalificeringstävlingen för den 4:e Samsung Cup blev Rui Naiwei 9 dan, som länge betraktats som den starkaste kvinnliga spelaren, besegrad av en 14-årig flicka vid namn Cho Hae-ryun 1 dan. Under lunchpausen besökte Rui proffsens avkopplingsrum. Hon reagerade med ett skevt leende när hon såg Cho som klistrad vid TVn som visade ett tecknat barnprogram. Flickan som tittade på TV kan inte ha sett ut som ett go-proffs på väg att slå en av världens starkaste spelare.

Under eftermiddagen provade Rui allt hon kunde, utmanade till strid efter strid, men utan att kunna rubba Cho.

Jämfört med go för män så har go för kvinnor hamnat litet på efterkälken i Korea. Men under 90-talet har det funnits en medveten strävan att öka antalet kvinnliga spelare och höja nivån. Det var också en av motiven bakom grundandet av Bohai Cup, det kvinnliga världsmästerskapet i go. Så här långt har turneringen som hållits fem gånger monopoliserats av kinesiska kvinnor, men uppdykandet av unga spelare som Cho i Korea kan måhända snart ändra på detta.

YTTERLIGARE ÖKNING AV ANTALET INSEI

Detta år [1999] har antalet insei vid Hanguk Kiwon ökat till 220 i Seoul. Inga förändringar har gjorts i klass A och B (de 100 bästa) men bottengruppen som tävlar i Swiss-turneringen för de fyra platserna i grupp tio inkluderar nu 120 insei.

HANGUK KIWON ETABLERAR REGIONALT CENTER

Fram till nu har allt professionell goaktivitet i Korea pågått i Seoul. Till skillnad från Japan spelas också de flesta titelmatcher i huvudstaden. Fast nu har Hanguk Kiwon etablerat regionala center i fem större städer och insei-ligor kommer också att hållas. Nästa år planeras också kvalificeringstävlingar för promovering till proffs för dessa regionala center.

STOCKHOLM MOT MALMÖ PÅ NNGS DEN 17/3

**Malmö's lag som spelar svart (1k): Jörgen Abrahamsson 1 dan,
Nicklas Ekstrand 4 kyu.**

**Stockholms lag (2d): Erik Ekholm 3 dan, Staffan Bäcklund 2 dan,
Michael Yao 3 dan, Henric Bergsäker 1 kyu, Gustav Fahl 2 dan.**

5.D15 Jörgen: Tanken med D15 är helt enkelt att vit inte skall kunna spela där! Det är dessutom mer aktivt än att bara spela R4.

7.R4 Michael: R4 not good, usually should answer in up-left corner

Staffan: jag håller med, det är ovanligt och troligen dåligt.

Erik: Med svart har en stor fortsättning på Q10, och vägrar att lyda vits order uppe till vänster. Jag tycker det är spelbart.

Jörgen: Detta är bättre än att först ha spelat R4 och sedan låtit vit gör en shimari i övre vänstra.

8.F16 Nicklas: D15 ligger dåligt till men den är långt ifrån fångad. Mycket aji kvar i hörnet. Jörgen: Vit riskerar att bli överkoncentrerad i övre vänstra.

9.K17 jiangli 2k*: mmm, ser ut som dan-spelares drag. NE NR : ja !

Erik: Som Gustav sa, för nära.

Jörgen & Nicklas: Borde varit L17. Vi spelar fel här. Det är rätt riktning men fel punkt.

10.O17 Michael: O17 bad, should be R14

Staffan: Om svart spelar P17, vit O16, svart Q14 osv kan vit hinna med att spela E14. Vit R14 kändes fel när svart har en sten på K17.

Erik: Ja, R14 utnyttjar inte svarts misstag K17.

Jörgen: Svarts position är nu tunn på alla sidor. Svåååårt.

11.Q14 Jörgen: Avvaktande eftersom vi inte hittar något bra drag.

12.K15 Michael: ok move

Jörgen: Risken är att D15 fångas på stor skala och det vill vi inte. K17 måste räddas försiktigt.

13.N16 Michael: Maybe should be on L15.

Staffan: ja, L15 är tänkbart

Erik: L15 var vad vi väntade oss medan de tänkte.

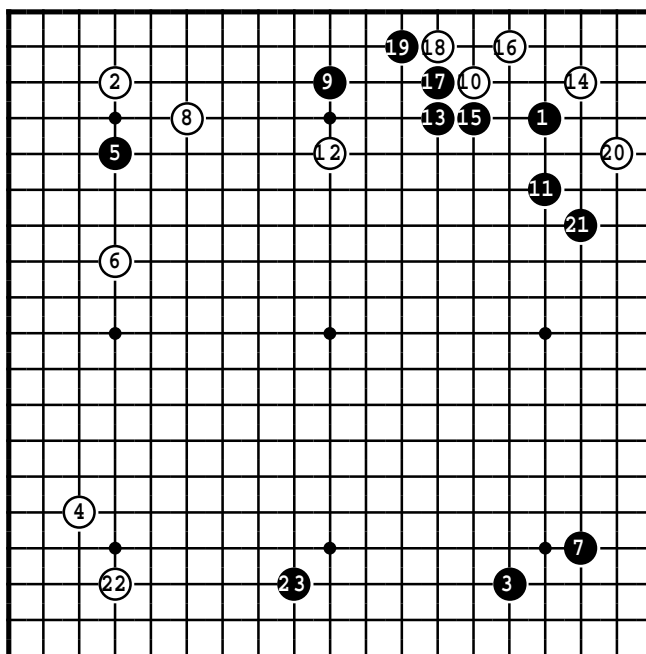
Jörgen: L15 gör att vit kommer bli ännu starkare i centrum och O17 har tillgång till hörnet.

14.R17 Jörgen: Vit borde nog spela O16 först för att förstöra svarts form och förbindning.

16.P18 Michael: Should be Q17?

Staffan: Jag vet inte vad som är bäst här. Minns att jag föreslog P18 och tycker att det ser ganska bra ut än :-

Erik: Q17 är mer distinkt och tvingar svart att låsa

1 - 23

formerna, men jag tror inte att P18 kan vara dåligt heller.

Jörgen: Imponerad av P18...här fick vi tänka läääänge.

17.N17 Nicklas: Att blockera längs kanten är ofta grundläggande...något avvaktande men ändå viktigt. Jörgen: Alternativet är R16 men då finns M17 kvar för vit.

20.S15 Staffan: Vit lever ganska stort och hotar att gräva ut svarts högresa. Nicklas: Sant...men om svart får täppa till högresa känns det ändå ok.

21.R13 Michael: too safe

Nicklas: Fundamental? Om inte svart spelar R13 så är blir ändå svarts grupp för svag?

Jörgen: Jag gillar att spela solitt. Med tanke på situationen när vit spelade O17 så känns partiet avsevärt roligare nu. Nu är det vit som är tunn i övre vänstra och svart kan attackera med full kraft.

22.D3 Michael: good for White

23.J3 Erik: Borde som Gustav sa vara högre.

Nicklas: Jag föreslog att vi skulle spela på 4:e raden :-)

Jörgen: Jag tycker inte om att bygga moyo!

24.K4 Michael: a bit too early

Staffan: vit kan spela P5 direkt. Vi hade svårt att välja drag. När K4 föreslogs höll alla utom Michael med om att det var bra. Vit har tre hörn och leder på poäng. K4 håller ner svarts moyopotential.

Henric: vit J5 istf K4, reducerar svarts moyo och bygger upp vits. Det är ännu gott om plats för att hoppa in på högra sidan. K4 var första draget efter att jag lämnat Aspudden.

Erik: Henric tvår genast sina händer! :-). H5 besvaras med L4 men det kanske man kan stå ut med - vit får ju sente.

Jörgen: Min bedömning var att en moyo-strategi skulle vara ohållbar i ljuset av K15 och helt enkelt alldeles för stor. Det går inte. Vit bekymrar sig för mycket över svarts position med K4. J5 hade visat större självförtroende.

29.H7 Jörgen: Man puttar aldrig bakifrån!

31.H9 Jörgen: Det finns inga val efter J4...det här går av sig själv.

32.K10 Michael: W no good, let B go into W's moyo.

Staffan: Ja, men vit rör sig mot svarts moyo.

K10 ser ut som en viktig punkt som man inte vill missa.

Erik: En svart sten på K10 skulle möjliggöra mycket matnyttigt för svart upptill.

Nicklas: Vilken svarta moyo?

Jörgen: Jag sitter fortfarande och funderar på drag mot övre högra hörnet :

33.D2 Henric: jag tycker svart D2 ser kufiskt ut. Normalt används ju draget när det är vit som gjort en förlängning, säg till K3, med aji att skära av K3. I det här läget borde det finnas något större för svart, t.ex att hoppa in någonstans på vänstersidan eller spela en stor punkt på högra sidan, om han törs lämna sin grupp.

Erik: Instämmer.

Jörgen: Det är en probe...jag vill testa vad vit har för avsikter. Jag väntade mig C2.

34.E2 Jörgen: Nähä.

41.E4 Jörgen & Nicklas: Ok för svart...nu har svart fixat till sin form och har aji på vänsterkanten att sikta mot.

42.R5 Jörgen: och det här är inte kufiskt då?! P5 hade kanske varit normalt och bättre?

44.P5 Staffan: vit R5, svart S4 är ett bra byte för vit innan P5

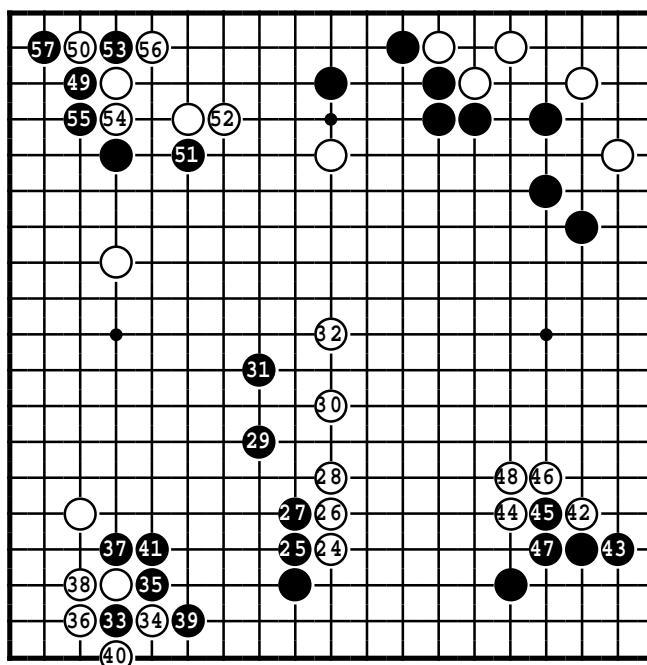
Jörgen: Det vet i tusan.

48.P6 Michael: P6 too heavy

Staffan: Håller inte med ett dugg! Formdraget, se, jag kan skriva svenska ibland!, är Vit O8 ? men om svart skär senare kommer vit att bli överkoncentrerad runt N8. Vit kan absolut spela P6 nu pga vits mur längs K-linjen. Vit P7 ger en kikashi för svart på O6

säkert användbar och andra drag känns också lösa.

Henric: håller nog med Staffan.

24 - 57

Erik: Samma här, vit har inflytande, ingen risk att P6 blir angripen.

49.C17 Nicklas: Är detta rätt tajming?

Jörgen: Jag tror vit hade ignorerat ett svart drag på högerkanten.

52.G16 Staffan: vore kul att höra förslag på förbättringar för vit de följande dragen. Jag kommer inte på nåt :-

Henric: hane på G15 istf G16?

Erik: Jag ville spela C16 med blev nedröstad. :-

Jörgen: C16 hade varit bekymrande. Då hade svart behövt spela på G16.

54.D16 Henric: eller vit E17 istf D16, också något slags joseki

Erik: D16 är dålig form även om det förekommer i liknande ställning så man bör inte spela det utan betänkligheter.

Jörgen: E17 är nog det sundaste här.

55.C16 jiangli 2k*: w b18, then c9 good for w?myao

2d : maybe ,maybe not

myao 2d : q10 is big point.....

jiangli 2k*: depends on

myao 2d : ?

feeling 1k*: why played too slow?

jiangli 2k*: they r chatting.

56.E18 Staffan: jag tycker inte att det ser ut som vit B18 är bra. Vit måste spela E18 efter svart C14 och svart får sente.

Henric: vit B18, svart B15 vit E18? Vit D12 blir svag förstås.

Jörgen: Precis...det är nog riktigt.

57.B18 Jörgen: Borde vara C14 istället?

60.Q12 Michael: B ahead

Staffan: Jag kan inte tro det. Jag är säker på att vit leder med -10 poäng.

Erik: Jag tycker också att vit leder.

Nicklas & Jörgen: Vårt tidigare spel i övre vänstra har gett frukt.

Nicklas: Q12 tycker jag var ruggigt. Jag hade funderat på många drag däromkring men absolut inte Q12...det här blev betydligt bättre för vit än vad jag någonsin hade förväntat mig.

61.R12 Jörgen & Nicklas: R12 känns inte så spännande men svart har en del aji i sin grupp och måste stabilisera den först innan vit kan attackeras. Q12 kan inte i detta läget attackeras.

62.Q10 Nicklas: Det här tyckte inte jag var speciellt kul...vad skall man göra nu då?

66.P10 Michael: middle points are not so much

Staffan: Kanske kan vit spela P10 på C8?

Henric: ja, det börjar se jättestort ut för svart att spela först på vänstersidan. Och de två vita solid connections ser kanske lite överkoncentrerade ut?

Erik: Kanske man kan spela R10? Eller på vänstersidan?

Jörgen: Jag har samma tankar.

67.D10 Michael: very big

Staffan: Vi var rädda för svart C7 men det är kanske ett överspel.

Henric: svart C7 ser väl bra ut? Ser ut att börja osa kissekatt för vit om han skulle svara undergivet...

Jörgen: D10 är tramsigt tror jag. Har vi tur blir D10 dame.

69.E9 Jörgen: Måste vara B10 eller däromkring.

73.B11 Jörgen: Icke-fungerande ufo-sekvens av svart...här är det 3 kyu-spel...

Nicklas: Bah, jag skulle aldrig spela så här!

76.H11 Michael: normal

Staffan: Nu ligger svart C6 och lurar i vassen. Vi såg det inte, helt enkelt...

Jörgen: Vit måste ju skära på D11.

Nicklas: Dagens boktips: The Fundamentals of GO.

77.G12 Michael: no need

Jörgen: Oinspirerat efter den misslyckade sekvensen på vänsterkanten.

79.C13 jiangli 2k*: f10!

85.C6 Nicklas: Intressant drag som Jörgen hittade.

96.E1 Nicklas: Blev inte det här väldigt bra för svart...jag tycker att det helt plötsligt ser hoppfullt ut igen för svart.

97.A10 Jörgen: Stort...A11 hade varit sente för vit.

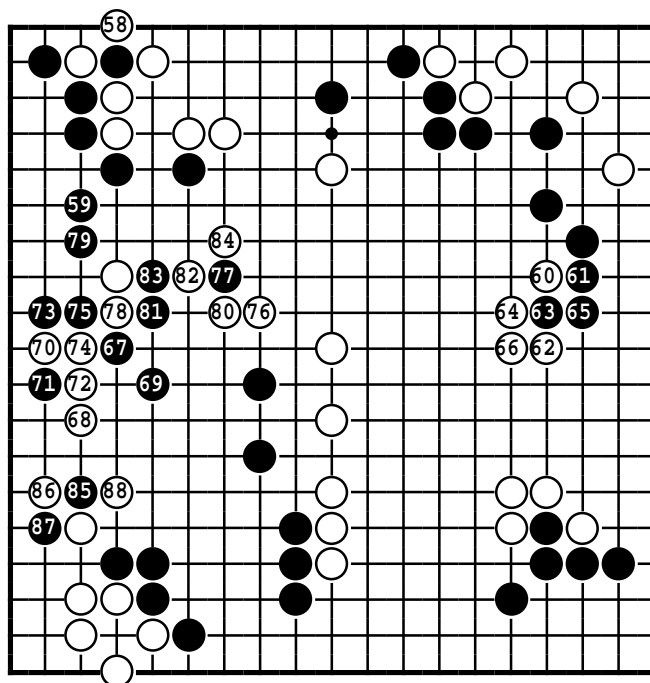
100.E8 Michael: B still a bit better

101.F8 Staffan: svart E7 istället tar bort vits ögonform men är riskfyllt.

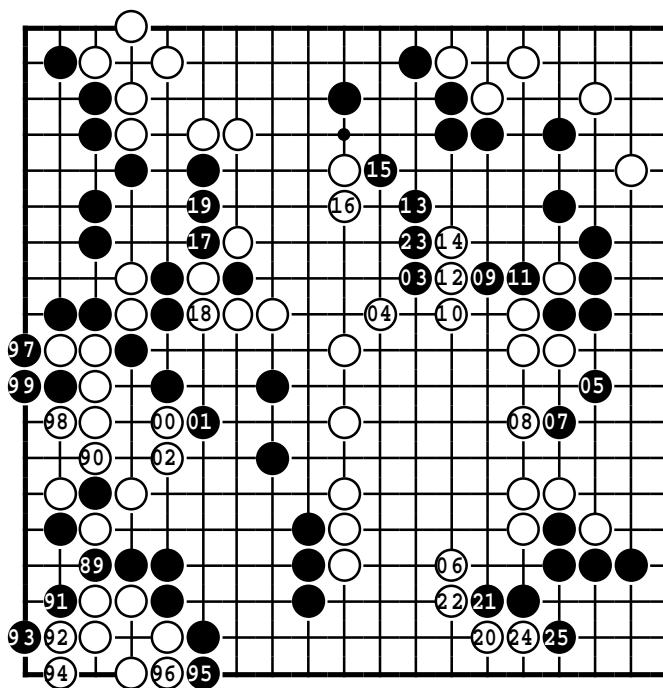
Jörgen: Vi var medvetna om det men som Staffan noterar...det hade varit riskfyllt.

103.M12 jiangli 2k*: net lag?

Nicklas: Det här var det enda reduceringsdraget som jag hittade.

58 - 88

89 - 125

104.L11 Michael: can be stronger

Staffan: Vi hittade inget bättre. Vit N13, M14, N14 eller så ser inte ut att hålla ?

Jörgen: Svart får äntligen lite nytta av sin thickness här.

105.R9 Nicklas: Jag föreslog N4.

106.N4 Jörgen: Jag håller med Nicklas...nu :

112.N12 Jörgen: P12 är tramsigt, borde varit N12...even the moron connects against the peep.

117.F13 Staffan: svart kan även spela runt N3, N2, L3

Jörgen: Sant!

126.K2 Erik: Som mikke antyder, kan väl svart spela M2 nu och vit står där med lång näsa?

Staffan: ser ut att funka

Jörgen: jo, den missade vi.

128.M2 mikke NR : var inte k2 ett överspel?

NE NR : hur?

Nicklas: Nu vet jag :-

129.G18 Jörgen & Nicklas: ojsan...överspel eller typo? Skall vara H18.

132.J18 Erik: Nu började det bli ont om tid i bägge lägren.

Nicklas: Ja, vi hade mycket dåligt med tid och Jörgen och jag hade svårt att kommunicera endast via tell.

139.R7 Jörgen: Detta kan tyckas underligt men jag hade faktiskt läst på detta...mycket noggrant :

143.J19 Nicklas: Ett drag för att vinna tid...jag gjorde en lista med sentedrag till Jörgen på för att vi inte skulle förlora på tid.

149.S10 Jörgen: detta är en kul sekvens.

150.S8 Erik: Usch!

Jörgen & Nicklas: Stockholmarna blir efterkloka :

155.Q9 Staffan: vit vaknar upp...Usch!

159.P7 Nicklas: P7 först men sedan måste svart täcka atarin på vänsterkanten.

Jörgen: eller spela ko.

161.M10 Michael: they are 3d?? :-)

Henric: svart M10 i sanning skrämmande

Erik: Ett mycket listigt sätt att utnyttja svagheter i vits ställning.

Nicklas & Jörgen: Det här var listigt men svart måste få sente för att täcka på vänsterkanten.

162.N9 Nicklas & Jörgen: Minst lika listigt...N9

hade vi inte hittat som ett fungerande försvarsdrag.

163.M11 Jörgen: A4 istället för M11!

166.O11 jiangli 2k*: b4 extremly big..

Jörgen: Precis!

167.L7 Erik: Möjligt överspel. Om svart håller till godo med att knapra utifrån så är partiet väldigt jämnt.

Staffan: så här i efterhand verkar svart M9 osv bättre. Då ser det ut som om partiet är jämnt igen, eventuellt ligger svart före.

Nicklas: Vi hann inte kommunicera här...jag tyckte att ajin kring J6 var skrämmande och ville absolut inte att vi skulle spela L7 draget. Eventuellt läste Jörgen fel här.

Jörgen: Läste? Jag vill åstadkomma något fantastiskt efter B4 för att motivera att vi knöt på M11.

168.M9 Jörgen: Nu går det utför för svart

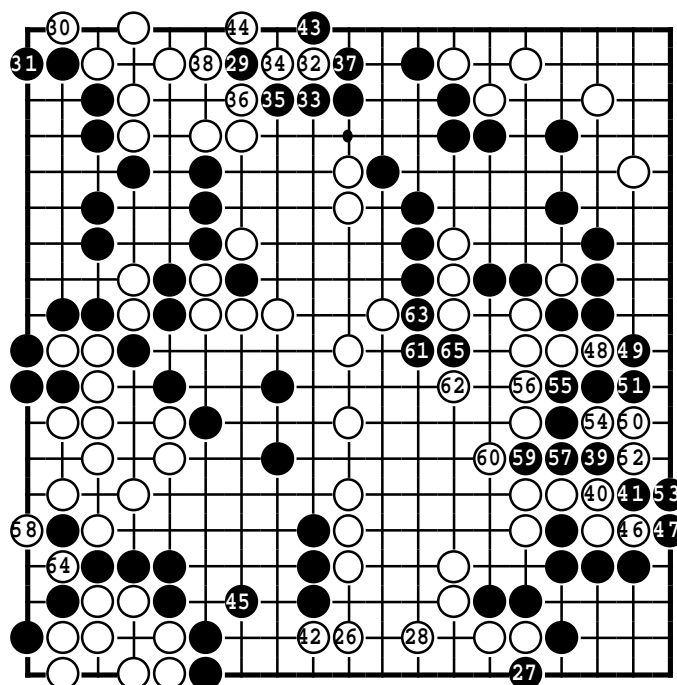
170.O5 Jörgen: Inget funkar för svart här.

177.L8 Staffan: Funkar inte. Svart borde spela K9, vit L8, svart L9, vit M8 istället. Sen kan svart anfalla vits H11-grupp med J13 t ex.

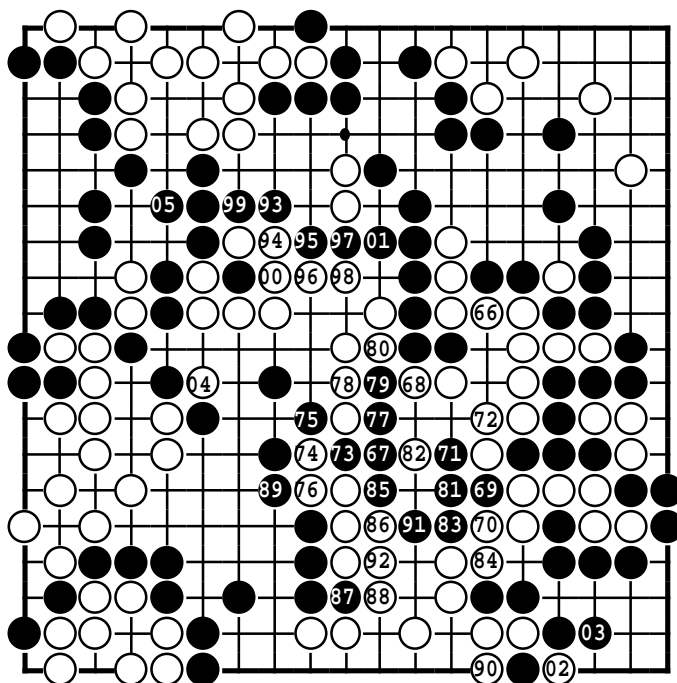
186.L5 jiangli 2k*: hoho

Erik: Svart har spelat väldigt många drag inifrån och förlorat poäng.

Nicklas: Game over...

126 - 165

166 - 205

Jörgen får leka på egen hand härefter.

203.R2 jiangli 2k*: ??? why not j10?

jiangli 2k*: usch..... jag ser.

205.E14 Staffan: Väldigt viktigt läge. Svart måste spela F10 istället. Efter vit G9, svart G10, vit G8, svart G7, vit F7, svart H8, vit F8 och svart H10 är svart förbunden till en stor grupp. Det kan inte vara fel ?

Jörgen som är mycket demoraliserad vid det här laget: jo, Staffan har nog rätt.

211.H2 jiangli 2k*: no, not on the board...
totally i think w ahead by about 18.

jiangli 2k*: but..... komi=0,5?

212.H8 jiangli 2k*: . then... 13

Staffan: Skillnaden är enorm...

213.S17 jiangli 2k*: hoh, now 20.

jiangli 2k*: oh?

jiangli 2k*: s17?

Erik: Ett förbluffande drag!

Jörgen: Sista dödsryckningarna. Nicklas: Det finns lite aji men jag hade nog börjat med P17 och sedan fortsatt pressa ihop vit till en liten klump.

Jörgen: Men jag vill döda!

223.Q19 Erik: Frågan är vad som händer om svart spelar T15. Det var i alla fall vad vi var mest bekymrade över. Möjligen kan vit slå tillbaka och fånga R13 om svart förbinder utmed första raden.

Staffan: Ja, svart kan smita iväg längs T-linjen. Vit kommer inte åt R13-gruppen pga att P15 och O14 är miai

Jörgen: Q19 är orimligt men med T15 så lever vit.

228.R19 Staffan: nu finns det ingen chans för svart längre.

233.H5 Henric: svart har väl redan förlorat, men jag tänkte mig vit G4 istf G6, svart dör, tror jag OBS snapback

234.G6 Staffan: Vit kan spela G4 men....

Det blir så här: vit G4, sv G6, vit F6, sv G7, vit F5, sv F7 viktigt, vit E5, sv G8 och svart lever med andra ögat på G2.

Vit förlorar en massa poäng runt H9 så det är inte bra, trots allt.

Jörgen & Nicklas: Det där får man nog fundera på Staffan! Svart ser rätt död ut efter G4 istf G6. Men det var ett skoj parti i alla fall!

244.H16 Michael: B yose bad.

Nicklas: Jaja...men allt hopp är ju ändå ute.

254.P19 jiangli 2k*: it can't be called a ko..

282.H3 jiangli 2k*: b's last ko-threaten.

284.R19 jiangli 2k*: h4 first, then b h1, then w r19 8=)

285.S3 Jörgen: Synd att vi inte hade fler ko-hot.

293.A12 amoraffa 3k : spännande parti, men nu kan svart ge upp!

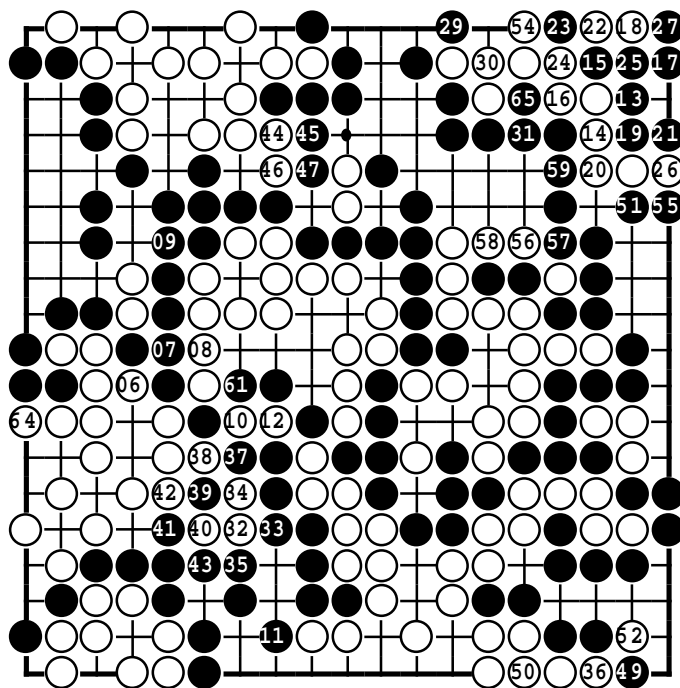
303.M6 bom 3k*: that looks like -1p

317 Pass

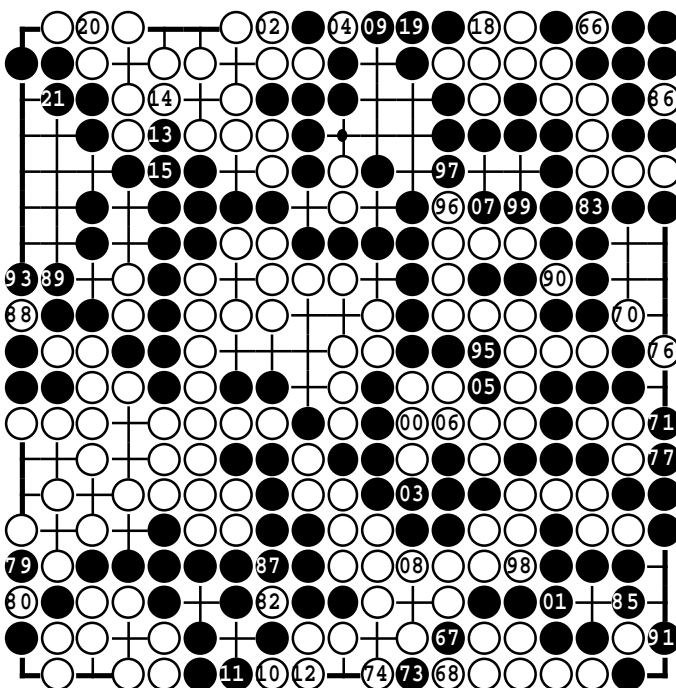
322.Pass

323.Pass

Vit vinner med 37,5 poäng.

228 på 222, 248 på 239, 253 på 218, 206 - 265
260 på 222, 263 på 223.

272 på 266, 278 på 266, 284 på 266 266 - 321